

ÚJRATERVEZÉS A FIZIKÁBAN

AZ INFORMÁCIÓ MINDENT VISZ

Dr. Magai István

www.magai.eu

2026. január

1. ELŐSZÓ

Természetes kihívás a gondolkodó emberek számára, hogy a részekre töredezett tudományunkat egységben tudjuk szemlélni. Egyes elszánt tudósok nem csak elképzelni szeretnék az egységet, hanem egyesített elmélet megalkotását is célul tűzték ki, de azt valamilyen rendszer szintű akadály eddig megghiúsította.

Sokakkal ellentétben, mi nem a meglévő elméleteket akarjuk egy csokorba fogni valamilyen titokzatos összefonódással, rejtett dimenziókkal, hanem olyan fizikai alaplennységet választunk kiindulási pontnak, amelyet a kvantumozott mérettől a makró méretekig használhatunk. Erre a célra a kinetikus energia tűnik a legjobbnak, amely kvantumozott és kontinuumozott rendszerben is értelmezhető, csak ne akarjuk egyikből a másikat levezetni.

Erre az átjárhatatlansági problémára sikerült olyan megoldást találnunk, amely a kinetikus energiát, és a hozzá köthető kvantálási információt folyamatként jeleníti meg, és így jön létre a reális elemekből álló, valós „*kreatív téridő*”, amely már a makró világ operátora.

A kvantálási információ a korábbi kvantálási események hatását hordozza, és más csatolt információval kombinálódva továbbítja a későbbi kvantálások útján. A csatolt információ nem csak fizikai szintű információval kombinálódhat. A gondolataink, a kapcsolataink és még a jelen írás által hordozott információ is kombinálódhat a kvantálási információval az anyagi folyamatok során. A „*légből kapott*” információnak is van reális alapja, mert a levegőmolekulák ütközése terjeszti. Minden eseménynek, információnak, gondolatnak és cselekedetnek van következménye.

2. MIÉRT ELKERÜLHETETLEN AZ ÚJRATERVEZÉS?

I. Newton¹ foglalta rendszerbe a tömegpontok mozgására vonatkozó törvényeket. Ezeknek a megbízhatóságát a napi gyakorlat alátámasztotta ugyan, de a relativitási elvek^{2,3,4} felfedezésével az eltelt idő dilatációja és a kiterjedés kontrakciója relativizálja a korábban stabilnak, biztosnak tartott axiómákat.

Vegyük a legegyszerűbb relativitási esetet: Van egy óránk, és nem megyünk sehova. Elindítjuk a stoppert és 1 s múlva leállítjuk. Ezt nevezzük helyi időtartamnak. Ha most meglökönk a jégen egy szánkót, akkor az v sebességgel távolodni fog tőlünk, miközben megtesz x méter utat. Újra lemérjük a $t=1s$ időtartamot a stopperünkön, de a szánkón elhelyezett másik stopper ezalatt nem $t=1s$ eltelt

1 https://vilaglex.hu/Lexikon/Html/NewtTorv_.htm

2 https://fizipedia.bme.hu/index.php/Speci%C3%A1lis_relativit%C3%A1selm%C3%A9let

3 https://lps.elte.hu/leszabo/tudomanyfilozofia/5_rel/

4 <https://itszotar.hu/relativitaselmélet-theory-of-relativity-einstein-elméletének-alapvető-magyarázata/>

időt fog mutatni számunkra, hanem $t' = (t - v \cdot x/c^2) / (1 - v^2/c^2)^{1/2}$ s-ot, ahol c a fény sebessége vákuumban. Fogas kérdés, hogy miképpen tudjuk a mozgó órát úgy leolvasni, hogy azzal ne teremtsünk kölcsönhatást vele, de ezen már sokan vitatkoztak, és még fognak is.

Ez az időlassulás, vagyis időtartam hosszabbodás, nem csak nagy sebességeknél ($v \geq 0,1c$) jelentkezik, de csak ott szoktuk figyelembe venni. Minden relatív mozgásnál számolnunk kellene vele. A helyi idő átszámítását a távolodó rendszerre, transzformációnak⁵ nevezzük.

További problémája az időtartam számításnak, hogy a hozzánk képest mozgó szánkó m nyugalmi (invariáns) tömegét is nagyobbban érzékeljük: $m' = m / (1 - v^2/c^2)^{1/2}$, és az x méter megtett távolság is megrövidül a Lorentz kontrakció⁶ értelmében. Az $E_k = 1/2 m \cdot v^2$ kinetikus energia is megnő:

$E_k' = ((1 - v^2/c^2)^{1/2} - 1) m \cdot c^2$ relativisztikus értékre.

Meg kell említenünk, hogy a nagyobb tömeg közelében lassabban telik az idő, mint a kisebb tömeg közelében. A Földön lassabban jár egy óra, mint a kisebb tömegű Marson⁷.

A kvantummechanika művelői az időtartamot, mint fizikai mennyiséget, leginkább az ebédszünetük hosszának méréséhez használják. (a kvantummechanikában az időtartam nem operátor, csak élettartam jellemző). Az időtartam értelmezése csak mélyíti a szakadékot a kontinuum alapú fizika és a kvantummechanika között. Ha ilyen töredezett az időmérésünk, akkor nem csoda, hogy minden esetben korrigálni, transzformálni kell az értékét a többi fizikai mennyiség származtatásához.

Vicces, hogy éppen a gyakorlatiasságáról híres kvantummechanika nagy tudósai misztikus kvantum-összefonódásokkal, sejtésekkel, misztikus kvantum-súrlódással és -fluktuációval magyarázták a makró méretű hatásokat. A Schrödinger-féle paradoxon⁸ is a makró világba próbálja áthelyezni a kvantumos jelenségeket, eléggé vitatható eredménnyel.

Ha a folyamatos tér és idő dimenziókból számolunk sebességet, gyorsulást, tömeget, kinetikus és potenciális energiát, téridőt, akkor az alkotó elemek kvantálásából adódó, a folyamatosság elvével eltakart hatásokat figyelmen kívül hagyjuk. A számításaink emiatt nem a valóságot tükrözik. Az eltéréseket empirikus tényezőkkel, állandókkal, bonyolult eljárásokkal korrigáljuk, de ez csak számszaki és nem elvi korrekciót jelent.

Fentiekből következik, hogy minden olyan fizikai modell, amely az időtartamot, az idő múlását tartalmazza, vagy operátorként felhasználja, nem tekinthető konzisztensnek, belső ellentmondástól mentesnek.

Az idő múlásával kapcsolatos „tudományos anomáliák” felfedezése terített asztalt kínál a fantasztikus fikcióknak, mert ha a tudományos elméleteink sem hibátlanok, akkor miért fognánk vissza a képzeletünket a vadabbnál-vadabb világok illúziójával kapcsolatban?

5 https://en.wikipedia.org/wiki/Lorentz_transformation

6 <https://hu.wikipedia.org/wiki/Hosszkontrakci%C3%B3>

7 <https://www.sciencealert.com/time-moves-faster-on-mars-and-scientists-finally-know-by-how-much>

8 <https://www.britannica.com/science/Schrodingers-cat>

3. ÚJRATERVEZÉS

Olyan fizikai modellt mutatunk be, amely a tér- és idő dimenziók, és a belőlük előállított téridő-kontinuum nevű matematikai termék helyett, a kvantáló elemi részek kinetikus energiájából kiindulva, valós mennyiségeket tartalmaz. Mind kvantum, mind makró méretben alkalmazható.

Használatával valós, belső ellentmondásoktól mentes energiamérlegek építhetők fel. A legtöbb ismert, relatív mozgáshoz kötött fizikai mennyiség konzisztensen származtatható belőle.

Az ismert világegyetemünk több, mint 90 százaléka⁹ hidrogén és hélium atomokból, molekulákból, ionokból, plazmából tevődik össze, amelyek egymáshoz képest mozognak, egymásnak ütközve visszapattannak. A mozgó részecskék az ütközéskor eltalált szomszédos részecskéknek kinetikus, vagy más néven, mozgási energiát adnak át, majd visszapattanva mozgási energiát vesznek át.

Általában az ütközés lezárultával, a kinetikus energia összmenyisége megegyezik az ütközés előttivel, és nem marad szabad potenciális energia az ütközés helyszínén. Az ütközéseknek tökéletesen rugalmasaknak kell lenniük, mert ellenkező esetben régen leállt volna a részecskék mozgása, és mi sem létezhetnénk a mai formánkban.

A szubatomi részecskék létrejötte és a kölcsönhatásai is kvantáló folyamat, ezért azt itt külön nem emeljük ki. Az atomok közti, a kvantáláson túli kölcsönhatások, átalakulások változtatnak ugyan a kinetikus energia átadásán, de a hőmozgásnak is nevezett kvantáló mozgás, vagy ismétlődő változás, továbbra is jellemzője marad az ismert anyagi rendszereknek. A szubatomi részecskék öröklik a kinetikus energiát a tömeg-energia egyenértékűségnek^{10 11} megfelelően.

Tömegben elsősorban olyan invariáns anyagmennyiséget értünk, amely a környezetéhez képest nyugalomban és mozgás közben is azonosan értelmezhető.

A molekulák, atomok, és egyéb elemi részecskék mozgási energiáját tekintjük hosszú távon megmaradónak, míg az ütközések alatt létrejött rugalmas deformáció által tárolt potenciális energiát tartjuk ideiglenesnek, vagy átmenetinek.

A gázmolekulák, atomok mozgását, ütközését, a hullámmozgást, vagy az égitestek keringését, az elemi részek ismétlődő mozgását, diszkrét maximum-minimum értékek ismételt felvételét, kvantálásnak hívjuk. A kvantálás legismertebb, kézzelfogható esetei például a pingponglabda pattogása, az ingamozgás, a fény kibocsátás, a bolygók keringése, vagy a hangkeltés.

A kvantáláshoz tartozó információ nyitja meg a kaput a makró világ felé, ahol már reális folyamatként tudjuk kezelni az ismétlődő eseményeket.

Ha az említett kvantálási információ reálisan létezik, akkor annak a helyét az energiamérlegekben is meg kell tudnunk találni. Ehhez az alapokig nyúló újratervezés szükséges.

9 <https://www.sciencetimes.com/articles/11524/20170403/hydrogen-is-the-most-common-element-heres-the-reason-why.html>

10 <https://plato.stanford.edu/entries/equivME/>

11 https://hu.wikipedia.org/wiki/T%C3%B6meg-energia_ekvivalencia

4. ELLENÁLLHATATLAN INFORMÁCIÓ

Az *információ* kifejezésben a *formáció* tag arra utal, hogy a háttérben van olyan hordozó, aminek a formálása nem véletlenszerű, hanem valamilyen rendet, rendező elvet, vagy hatást hordoz és közvetít az elkövetkezők számára.

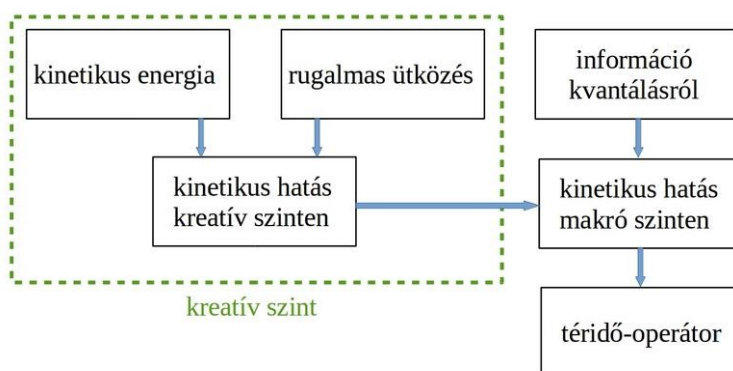
Abból a köztudott tényből indulunk ki, hogy az ismert anyagi világunk ütköző, keringő, gyorsuló, lassuló elemi részecskékből, atomokból, molekulákból, testekből, égitestekből épülve mozog, változik, (in)formálódik.

Egy asztalra ejtett pingponglabda is kvantál, amíg pattog, vagy egy bolygó is kvantál, amikor periodikusan kering a csillaga körül. Az egyes kvantálások a többitől jellemzően függetlenül történnek, de az egyes kvantálások környezetre gyakorolt hatása kombinálódik. A kvantálások nem úgy adódnak össze, mint az almák a kosárban, mert nem egy időpontban, és nem azonos helyen jönnek létre, mégis hatást gyakorolhatnak egymásra az információátadás és a kinetikus energia átadás útján.

Ezzel szemben, a kontinuummechanikának nevezett népszerű fizikai rendszer az alkotóelemek kvantáló mozgásából eredő egymásra hatását nem tudja kezelni. Az alkotó elemeket leltárba veszi, mint a kosár almát szoktuk. Az esetleges átalakulások során úgy tekint a részelemekre, mint egyenértékű részek véletlenszerűen elhelyezkedő halmazára, közegére, mintha mindegyik elemmel ugyanott, ugyanakkor, ugyanaz történne.

A valóságban a részelemek, vagyis az atomok és molekulák nem fagyaszthatók be egy pillanatsfelvételbe, mert a környezetükhöz képest mozgási energiával haladnak, eltérő helyen és időpontokban ütköznek egymással, amely kölcsönhatások csak változási folyamattal ábrázolhatók. Mivel az ütközések nem egy időpontban következnek be, ezért az ütközések gyakorisága, és a gyakoriság változása is meghatározója a környezet felé mérhető eredő hatásnak.

Kvantálási alapesetben a kinetikus energiával mozgó molekula rugalmasan ütközik a környezetének. (lásd 1. ábra) Ez a folyamat olyan kinetikus hatást hoz létre, amely a pontmechanika eszközeivel (például, Newton törvényei) konzisztensen leírható, számolható az adott helyzetben, amit **kreatív szintnek** nevezünk. A kreatív szinten még nem tudhatjuk, hogy a hatás makró szinten

1. ábra: Ütközési folyamat

milyen lesz. (Makró szinten a molekulák sokaságát magába foglaló méretet értjük.) A megelőző és az aktuális ütközések viszonyát és körülményeit az információ a kvantálásról hordozza. A makró szintű kinetikus hatás, amely a környezetet éri, már csak a **kvantálási információ** figyelembevételével értelmezhető.

A kvantálási információba tartozik az ütközések gyakorisága, a gyakoriság változása, és az ütközési folyamat hossza a szabad mozgáshoz képest. **Téridő-operátornak** nevezzük azt a hatást, amely a

környezet felé megjelenik. Ebben már elválaszthatatlanul van benne a kreatív szintű kinetikus hatás és a kvantálási információ is.

Ha egy adott légtérben mozgó és ütköző (kvantáló) molekulák átlagos mozgási energiáját nem változtatjuk, de a molekulák közötti átlagos szabad ütközési távolság csökken, akkor ez a kvantálási információ változás, ami nem hordoz közvetlen kinetikus energia változást, makró szinten mégis nyomásváltozást okoz. Ez nem más, mint a környezet felé megjelenő potenciális energia változása.

A környezet felé megjelent többlet energia nem a semmiből keletkezett, hanem a kvantálás megváltozásának következménye, amelyet a kvantálási információ változása hordoz.

Ugyanolyan tömeggel és mozgási energiával pattogó molekula annál nagyobb nyomást fejt ki egy nyomásmérő felületére, minél gyakrabban történik ütközés^{12,13,14}.

A környezeti, makró szintű energiamérleg szerves része a kvantálási információ. A kvantáló elemeket tartalmazó rendszerekben nem beszélhetünk független anyagról, energiáról, információról. A kvantálási információt maga az anyag tartalmazza és örökíti át egy folyamat során, kvantáló eseményről-eseményre.

Minden, ami pattog, ütközik, kering, sugárzik, vonz és taszít, vagyis a teljes ismert világegyetem, tartalmazza, kombinálja és továbbítja a kvantálási információt. A Planck-féle elektromágneses sugárzás léte is az egyetemesen jelenlévő kvantálás bizonyítéka, amelybe az elektromágneses tér periodikus változása és a tömeggel rendelkező részegységek ismétlődő mozgása egyaránt beletartozik. Olyan szubatomi, elemi részecskéről sem tudunk, amely nem kvantálna, vagy ütközne.

A kvantálási információ a kvantummechanika jelenségeit és elemeit szervesen, konzisztensen kapcsolja a makró világhoz, amihez sem matematikai transzformációkra, sem sejtésekre, sem misztikus trükkökre^{15 16 17} nincs szükség. Álláspontunk szerint a titokzatosnak tartott kvantum összefonódások^{18 19 20} mögött is a kvantálási információ konzisztens jelenléte áll.

Egy kvantáló részecske „nem emlékszik”, de a kvantálási információ „nem felejt”.

A részelemek, atomok, molekulák előzőleg is ütköztek, és remélhetőleg később is fognak, ezért hordoznak információt a környezetükről, és továbbítanak is hatványozódó módon terjedő információt a környezetük felé.

A kvantáló szubatomi részecskéknak is van saját kreatív szintje, ahol kvantálási információ is jelen van, ugyanúgy, mint az atomoknak, a molekuláknak, az égitesteknek, vagy a galaxisoknak is van kvantálási információs függése a saját kreatív szintjükön. A kreatív szintek párhuzamosan és egymásba ágyazva is előfordulnak. Az összes kvantálási információ kombinálódhat egymással.

12 https://www.academia.edu/127550018/UNIFIED_CREATIVE_PHYSICS_MODEL_FROM_ELEMENTARY_PARTICLES_TO_GALAXIES

13 https://www.researchgate.net/publication/388833822_EGYESESITETT_KREATIV_FIZIKA_INFORMACIOS_MODELL_AZ_ELEMI_RESZECSEKETO_L_A_GALAXISOKIG

14 <https://www.magaimotor.magai.eu/>

15 <https://fizipedia.bme.hu/index.php/Kvantummechanika>

16 https://scholar.harvard.edu/files/david-morin/files/waves_quantum.pdf

17 https://en.wikipedia.org/wiki/Erwin_Schr%C3%B6dinger

18 <https://hu.wikipedia.org/wiki/Kvantum-%C3%B6sszefon%C3%B3d%C3%A1s>

19 https://hu.wikipedia.org/wiki/Koppenh%C3%A1gai_interpret%C3%A1ci%C3%B3

20 https://en.wikipedia.org/wiki/Copenhagen_interpretation

Az ütközések révén továbbított hatás és információ terjedési üteme (sebessége) megegyezik a részeclemek, molekulák mozgási energiájának átadása (ütközése) ütemével (sebességével). Elektromágneses hullámok esetén az információterjedés sebessége megegyezik az ismert fénysebességgel. Egy külső rendszerhez történő kapcsolódás által átadott információ esetén nincs fizikai sebességhorlát. A személyes kapcsolataink jelentősége túlmutat jelen írás lehetőségein.²¹

Vannak tudósok, akik az anyagi rendszerünkbe bevezetik az információt, mint létező jellemzőt, de eddig nem tudták a tömeg-energia rendszerhez szervesen kapcsolni^{22 23}. A rendezetlenség és az entrópia fogalmak által hordozott információ sem kapcsolódik a tényleges kvantáló elemek formálódási folyamatához. A termodinamika alapját képező entrópia folyamatosnak tekintése is tévedés az általános kvantálás miatt.

A kvantálási információ valahogyan, valamikor – kezdetben – bekerült az anyagi rendszerbe, és megöröklöttük. A tömeg és az energia valahogyan viszonyul a környezetéhez, amely kifelé irányuló hatást a tömeg és az energia jelenléte nem határozza meg teljes mértékben (determinisztikusan). Az információ nem fogható meg, de a hordozói igen. **Az információ átadás egy kvantáló elemeket tartalmazó folyamat, amely megállíthatatlanul terjed, amíg csak anyag létezik.**

Az anyag és/vagy energia jelenlétéhez társult információ nem csak egymáshoz, hanem folyamattá is kapcsolja az egyedi jelenségeket, vagy eseményeket. **Az információ a tömegtől és az energiától elkülönülve hat, de az eredmény már elválaszthatatlanul örökíti át a tömeget, energiát és információt** egy következő esemény leendő kiinduló pontjaként, ahol a hordozott információ és a környezetből kapott információ kombinálódása hatására jön létre az újabb eredmény, amely a folyamat részeként újabb hatást gyakorol a környezetre, és viszi tovább a kombinálódott információt is.

Nem külön az energia öröklődik energiává, és nem az információ öröklődik információvá, hanem a kapott/felvett információ hatására a tömeg-energia-információ rendszer formálódik.

5. MOZGÁSI ENERGIA, MINT ALAPMENNYISÉG

Olyan alapmennyiséget választottunk, amely a dinamikus hatások, nagy mozgási sebesség, valamint a kvantáló elemekből álló reális anyagok és energiacsomagok esetében is egyformán, transzformáció nélkül használható.

A tömegpont mozgási (kinetikus) energiája a környezetéhez képest meghatározható, és a tömeg és energia egyenértékűség²⁴ követelményének is megfelel. A pontmechanikában évszázadok óta ismert és használt mennyiség.

Az energiamegmaradási axióma (termodinamika első főtétele) kimondja, hogy izolált rendszer teljes energiája állandó. A nem izolált rendszer teljes energiájának megváltozása egyenlő a kívülről a rendszerhez vezetett energiák összegével. Mi sem teszünk mást, csak a mozgási (kinetikus) energia változásának hatását követjük nyomon molekuláról molekulára, testek között, vagy éppen galaxisról galaxisra.

21 https://www.magaimotor.magai.eu/media/pdf/informacios_tapkokkak_magai_2024.pdf

22 https://www.google.hu/books/edition/In_the_Beginning_Was_Information/nHuR3_9V03IC?hl=hu&gbpv=1&dq=inauthor:%22Werner+Gitt%22&printsec=frontcover

23 https://www.academia.edu/6147414/Entropy_a_guide_for_the_perplexed?email_work_card=view-paper

24 https://hu.wikipedia.org/wiki/T%C3%B6meg-energia_ekvivalencia

A kinetikus/mozgási energia a gázmolekulák esetében a gyakorlatban is veszteségmentesen átadódik. A molekuláris ütközések során (kreatív szinten) a kinetikus energia és a potenciális energia egymásba oda-vissza átalakul.

A mozgási energia kifejezhető az $E_k = 1/2 m \cdot v^2$ összefüggéssel, ahol m a tömegpont (atom, molekula, égitest) invariáns tömege és v^2 a környezetéhez viszonyított mozgási sebesség négyzete. Egy tömegpont mozgási energiájából a tömeg, vagy a sebesség ismerete alapján a másik változó kiszámolható. A mozgási energia nagysága egy ütközés, lefékezés esetén meghatározható a környezetére kifejtett hatásból is.

Ha több tömegpontunk van, vagy többszöri ütközés jön létre, akkor szükség lesz arra, hogy az ütközés gyakorisága információt bevezessük, mert ettől függ, hogy egy adott mozgási energia milyen átlagos hatást, nyomást, erőt fejt ki makró szinten a környezetére.

Ugyanakkora mozgási energia nagyobb átlagos erőt, vagyis nyomást, vagy impulzusintegrált fejt ki a környezetére, ha a tömegpont gyakrabban pattog egy szűkebb részben.

Szokatlanul hangzik, de a makró méretben jelenlévő potenciális energiafajták sorába be kell venni a kvantálási információ téridő operátorait is. Egyébként, **a kreatív téridő-operátoroknak a fenntartott helye megvan az energiamérlegekben, amelyet eddig „sötét, belső, misztikus, meg rejtett” jelzőkkel ellátott fiktív operátorok foglaltak el a célszerűség jegyében.**

A kreatív téridő-operátorok használata olyan kérdésekben is megoldást kínál, mint a sötét anyag, sötét energia, az anyaghalmozatok sűrűsödése, az ismert világegyetem tágulása, az égitestek keletkezése és változásai, vagy a világ keletkezési elméletek korai jelenségei. ^{25, 26, 27}

Alább, egy táblázatban összehasonlítjuk a v sebességgel, változó keresztmetszetű, szigetelt áramcsőben (adiabatikus fúvóka) áramló ideális gázban mérhető p statikus nyomás és v_m molekuláris mozgási sebesség változásának számítását termodinamikával, és a β kreatív téridő-operátorral, az 1-es és 2-es mérési pontok között. E_k az átlagos molekuláris kinetikus energia.

MENNYISÉGEK	TÉRIDŐ-OPERÁTORRAL	TERMODINAMIKÁVAL
β téridő-operátor	$\beta = \frac{v_{m2}^2}{v_{m1}^2} = \frac{E_{k2}}{E_{k1}}$	--
p statikus nyomás	$p_2 = p_1 * \beta_2^{(3/2)}$	$p_2 = p_{02} * \left(1 - \frac{(v_2^2 - v_1^2)}{2 * \gamma / (\gamma - 1) * R T_{01}} \right)^{\frac{\gamma}{(\gamma - 1)}}$
v_m molekuláris sebesség	$v_{m2} = \sqrt{v_{m1}^2 + v_1^2 - v_2^2}$	$v_p = \sqrt{2 k T / m}$

A közismert termodinamikai összefüggésekben látható p nyomás, γ *adiabatikus kitevő*, R egyetemes gázállandó, k Boltzmann-állandó, m nyugalmi tömeg és T hőmérséklet fiktív értékek, és mindegyiket korrigálni kellene a Lorentz transzformációval ahhoz, hogy reális eredményt kapjunk.

25 <https://www.researchgate.net/publication/336445186> DARK MATTER

26 <https://www.researchgate.net/publication/385379863> SPACETIME-OPERATORS CREATIVE PHYSICS 7

27 <https://www.researchgate.net/publication/384934237> TERIDO-OPERATOROK Kreatív Fizika 7

A β kreatív téridő-operátoros p és v mennyiségek már valós, relativitási követelményeket is kielégítő mennyiségek.

Ha az áramlás során külső fékezést, gyorsítást, hőközlést, vagy nyomásváltozást hozunk létre, akkor a β kreatív téridő-operátor aktuális hatványaival számolunk. A β kitevőjének számításakor figyelembe vesszük a kinetikus energia változását, a szabad ütközési távolság változását, és az egységnyi felületre ható molekulák számának változását. A számítás részletes levezetése a 27. számú lábjegyzetben jelzett irodalomban megtalálható.

A relativitási elméletekkel kapcsolatban megfogalmazott transzformációk, dilatációk és kontrakciók nem egy új világot nyitottak meg előttünk, hanem a korábban használt kontinuummechanikai világképünk felfedezett hibáit javították a maguk módján. Nem csökkentették azonban a kvantumvilágtól elválasztó szakadékot.

6. TÉRIDŐ MODELLEK

„A *téridő* a *fizikában* egy *matematikai modell*, ami egy *sokaságban* egyesíti a *teret* és az *időt*, a *Világegyetem* szerkezetét leírva.”^{28 29}

A téridő modellek^{30 31} megszületése arra a felismerésre vezethető vissza, hogy a tér és az idő dimenziók nem alkalmasak minden jelenség leírására. A téridő bevezetése tágította a világunkról szóló elképzelések korlátait, de a megválaszolatlan kérdések számát inkább csak növelte.

Ha a téridő-kontinuum, alkalmazható lenne a kvantáló elemekre, vagy a kvantumvilágra, akkor tartalmaznia kellene azok az energiaátalakító és kvantáló folyamatokat, amik a világunkat általánosan jellemzik. Ezt nyomokban sem találjuk az egyes események, eseményvonalak, eseményhorizontok által részekre bontható világmodellekben. Úgy tűnik, hogy a kvantálás kifog a kontinuitásra alapított téridő modelleken.

Ha a téridő modellünk egyes pontjai, vagy metszetei egyes eseményeknek felelnének meg, akkor azok egymáshoz való viszonya, vagy a beépült kvantálási információ hol jelenik meg? Az előzmények és következmények nem értelmezhetők, ha csak esemény pontokban, vagy önálló vonalakban, horizontokban gondolkodunk. Ha a pontok önálló eseményeknek felelnek meg, akkor milyen hatás köti össze, vagy mozgatja őket, ami nem része az összekötendő eseményeknek?

Ha az idő származtatása és/vagy a tér értelmezése nem reális a mozgó, kvantáló részegységek esetén, márpedig korábban bemutattuk annak hibás voltát, akkor a felhasználásával meghatározott téridő kontinuum sem lehet hibátlan, konzisztens.

Álláspontunk szerint a kontinuum alapú relativisztikus téridő elméletek olyan mértékben eltérnek a mérhető valóságtól, hogy nem tudjuk alapul venni a konzisztens elméletünk megfogalmazásához.

28 <https://hu.wikipedia.org/wiki/T%C3%A9rid%C5%91>

29 <https://wigner.hu/s/matolcsi/old/pdf/jegyzet/terido.pdf>

30 https://fizipedia.bme.hu/index.php/Speci%C3%A1lis_relativit%C3%A1selm%C3%A9let

31 <https://www.sciencedirect.com/topics/engineering/spacetime>

7. KREATÍV TÉRIDŐ

Az előző fejezetben ismertetett téridő-kontinuum definíció nem egyeztethető össze a kvantummechanika rendszerével, ezért valamit tenni kellett! Megjelent számtalan elmélet, amelyek az egymásnak ellentmondó álláspontokat valamilyen idővel, vagy téridővel kapcsolatos elmélettel igyekeznek közös nevezőre hozni³². Ilyen elmélet például: információbitek bevezetése, a táguló, vagy fölfúvódó Univerzum, extra dimenziók, idődilatáció, Doppler Shift, kvantum-összefonódás, mezőegyenletek, határozatlansági relációk, téridő görbület, kozmológiai állandó, metrikus tenzor leírása, a Spacetime Torsion Resonance... Ezek megvilágítanak ugyan egy-egy szűk területet, de nem segítenek azon az alapvető fogatékosságon, hogy a kvantáló események téridőbe helyezése új modellt tesznek szükségessé.

Az ismert világegyetem tágulása miatt "áramló", és egymásra hatást gyakorló objektumok tömege képezi az anyagi világunkat. Amennyiben a kozmikus anyagot és energiákat és a "nagy rendszert" lokálisan meghatározott mezőegyenletekből rakjuk össze anélkül, hogy a köztük meglévő kölcsönhatásokat alaposan tisztáznánk, akkor jutunk olyan helyzetbe, mint A. Einstein az általános relativitáselmélet kozmológiai állandójával³³, amely időről időre változik az újabb felfedezések hatására. A. Einstein utólag élete legnagyobb tévedésének nevezte³⁴ a kozmológiai állandót. Azt is mondhatnánk, hogy a kozmológiai állandó részköltő szerepet kapott, és jelenleg is azt a szerepet játssza az egyre szűkülő, de még mindig jelentős részben.

A modellünk átlép ezeken a problémákon, mert a kvantáló eseményekhez kapcsolt kinetikus energia és kvantálási információ átadása valós térbe helyezi a változási folyamatot. Ez a folyamat rendelkezik a fizikai térhez és a történések formálódásához való természetes kötődéssel.

Az információval vezérelt formálódás természetes téridőt képez le, amelyet **kreatív téridőnek** nevezünk. Lehetne jobb nevet is találni, de így könnyebb szembe állítani az ismert fogalmakkal. Hívhatnánk „kreációnak” is, mert minden ismert létezőnek az alapeleme az ismert kezdettől fogva.

Természetes a kreatív téridő modellünk, mert a valós, kreatív szintű, térelemekkel bíró eseményeket kapcsolja makró folyamattá, amelynek időben megjelenő kiterjedése van. A térelemekkel kapcsolatos események, és az időben megjelenő kiterjedésük nem választható szét. Az egyes események időben eltolva követik egymást, de az időnek nincs közvetlen hatása az energiamérlegre.

A kreatív téridő értelmezés eleget tesz A. Einstein realista elvárásainak ugyanúgy, mint a tudatosan nem-realistának tartott kvantumelmélet reális eredményeinek.

A kontinuummechanika ismer reverzibilis folyamatokat, de a kreatív téridő szerint ezeknek nincs reális fizikai tartalma, ezért azok fantom információt alkotnak. Ha az információ elterjedt, azt nem lehet visszafordítani, csak valami hasonlót lehet barkácsolni, de annak előzménye nem ugrálhat kedvünk szerint. Előzmény nélküli folyamatot nem ismerünk.

32 real.mtak.hu/61988/1/EPA00011_iskolakultura_1998_02_038-046.pdf

33 Einstein, Albert (1915.november 25). "Die Feldgleichungen der Gravitation" Sitzungsberichte der Preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin, 844-847.

34 https://hu.wikipedia.org/wiki/Kozmológiai_állandó

8. ÖSSZEFOGLALÁS

Bemutatjuk, hogy a makró rendszerekbe épült információ energiát ér. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a kvantáló tömeg és energia az (in)formációja által egybefogva hat a környezetére. Ugyanazon kvantáló tömeg és kinetikus energia, más formációban, már más külső makró hatást fejt ki.

A kvantum eseményekhez társított, beépült információ, vagy téridő-operátor lehetővé teszi, hogy a kvantum jelenségeket, eseményeket értelmezni tudjuk makró és kozmikus méretekben, és viszont. A kreatív téridő alkalmazásával bizonyítható több korábbi sejtés³⁵, amelyeket tévesen misztikus kvantum összefonódásoknak³⁶ fluktuációnak, vagy más rejtett hatásoknak tulajdonítottak.

A kvantálási információ ellenállhatatlanul terjed. Nem csak az anyagi környezetünk meghatározó eleme, hanem minden, az anyagi létünkkel kapcsolatos szellemi és lelki jelenségnek, nyelvi és kulturális tevékenységnek is alkotó része.

A kapcsolataink jelentős térbeli távolságokat hidalhatnak át, mert általa nem csak a szomszédos kvantáló elemek hatnak egymásra az ütközések/interakciók során, hanem távoli eredetű információs folyamatok is kombinálódva, hatással vannak egymásra, és a távoli anyagra.

A testté lett létezővel való kapcsolatnak hordozója, vagy része a kvantálási információ átadásának, kombinálódásának folyamata. Ez a függőség azonban túlmutat jelen írásunk lehetőségein. A szerző ezzel kapcsolatos álláspontja a www.magai.eu honlapon jelzett publikációkban^{37, 38} található.

Kelt: Biatorbágy, 2026.01.06.

35 http://www.rmki.kfki.hu/~diosi/slides/simonyi_talk.pdf

36 <https://gyires.inf.unideb.hu/GyBITT/28/ch10s02.html>

37 https://www.magaimotor.magai.eu/media/pdf/megbizhato_informacio_magai_202501.pdf

38 https://www.researchgate.net/publication/383742787_INFORMACIOS_TAPKOCKAK_avagy_AZ_ELETNEK_BESZEDE

Tartalomjegyzék

1. ELŐSZÓ.....	1
2. MIÉRT ELKERÜLHETETLEN AZ ÚJRATERVEZÉS?.....	1
3. ÚJRATERVEZÉS.....	3
4. ELLENÁLLHATATLAN INFORMÁCIÓ.....	4
5. MOZGÁSI ENERGIA, MINT ALAPMENNYISÉG.....	6
6. TÉRIDŐ MODELLEK.....	8
7. KREATÍV TÉRIDŐ.....	9
8. ÖSSZEFOGLALÁS.....	10